
KLANKBORD

*Protestants Informatieblad Uden-Veghel
(nov-dec 2016, 46^e jaargang, nummer 7)*

EERSTVOLGENDE VERSCHIJNINGSDATUM: 24 december

KOPIJ INLEVEREN VOOR 9 december

E-mail adres: kopij_klankbord@hotmail.com

voor kopijadressen: zie laatste pagina

KERKDIENTEN IN UDEN

- zo. 13 nov: 10.00 u. Ontmoeting.
- zo. 20 nov: 10:00 u ds. D. v.d. Vaart (Laatste zondag kerkelijk jaar)
- zo. 27 nov: 10.00 u. Ontmoeting.
- zo. 04 dec: 10:00 u ds. D. v.d. Vaart (2^e Advent en dopen)
- zo. 11 dec: 10.00 u. Ontmoeting in Uden
- zo. 18 dec: 10:00 u ds. Wolfswinkel (4^e Advent)
- za. 24 dec: 22:00 u. ds. Luijk (Kerstmacht)

KERKDIENTEN IN VEGHEL

- zo. 13 nov: 10:00 u ds. D. v.d. Vaart
- zo. 27 nov: 10:00 u mevr. L. Oosten (1^e Advent)
- zo. 11 dec: 10:00 u ds. D. v.d. Vaart (3^e Advent)
- za. 24 dec: 22.00 u. ds. D. v.d. Vaart

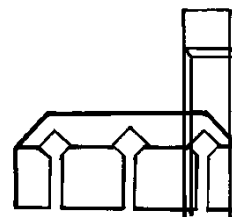
Van de redactie

Een interessant Klankbord ligt voor u. Het blijkt dat onze kerkelijke gemeente heel actief is op veel gebieden. Zowel kinderactiviteiten, kamperen en het gezellige en lekkere samen eten. U leest er alles over. Het met elkaar omgaan wordt steeds belangrijker. De inhoud van dit Klankbord is weer zeer gevarieerd. Van Donald Trump tot een pelgrimage van een van de organisten. Neem er de tijd voor. Een gevarieerde en boeiende inhoud. Er gebeurt dan ook veel de komende tijd veel in onze kerk. Bijvoorbeeld de laatste zondag van het kerkelijke jaar met daarin aandacht voor de overleden kerkleden. En verder natuurlijk de adventsdiensten. Dan natuurlijk de rubriek van de kerkenraad. Nieuwe ambtsdragers zijn hard nodig. Denk er eens over na. Iets voor u? En verder aandacht voor de senioren groep in Veghel en de Prot. Chr. Ouderenbond in Uden. Sla vooral niet over het artikel van onze redacteur Bram v.d. Vijver over het kerkpad van zijn leven. Boeiend. En er komen nog meer afleveringen.

Veel genoegen bij het lezen.

Namens de redactie,

Ad Begemann

adres: Schepenhoek 157
tel.: 0413 -261488

**Mededelingen
ds. Dick van der Vaart**

Adres: Hootstraat 53
tel.: 0413 - 351559

Donald Trump en de preken van ds. Peale

James Kennedy is een Amerikaanse Nederlander die iedere zaterdag een column schrijft in het dagblad Trouw. Hij is hoogleraar geschiedenis in Amsterdam. Trouw kerklid en kenner van zowel de Amerikaanse als de Nederlandse (kerk-) geschiedenis en cultuur. In een interessante column, die verscheen in de krant van 15 oktober, legt hij een verband tussen de preken die Donald Trump in zijn jeugd gehoord zal hebben en het gebrek aan zelfreflectie waar hij blijk van geeft.

De predikant die Donald Trump in zijn jeugd heeft beïnvloed (Kennedy ontleent dit aan religiewetenschapper Michael Cromartie) is ds. Peale. Hij is bekend geworden van zijn boek "The power of positive thinking" (de kracht van het positieve denken). Volgens Peale was zelftwijfel dodelijk en zelfkritiek uit den boze. Je kon alleen door positief te denken een uitweg vinden en met een positief zelfbeeld leven. Daarin konden geloof en gebed een belangrijke rol spelen. Op die manier smeedde Peale een pseudopsychologie die de basis was voor de theologische vorming van Trump.

Het denken van Peale heeft een grote invloed gehad op miljoenen Amerikanen en de inhoud van hun geloof veranderd. "In mijn kerk in Iowa werd nog gereflecteerd op zondebesef, de noodzaak om vergeving te vragen en vergeven te worden maar dat was elders in de

Amerikaanse samenleving veranderd." schrijft Kennedy. Ook Trump zegt dat hij niet weet waarom hij God om vergeving moet vragen. (einde citaat uit Trouw)

Kennedy stelt hier een probleem aan de orde dat geloof ik ook speelt in onze kerken in Nederland. Mijns inziens hebben we in het verleden binnen onze kerken een zo zwaar zondebesef ontwikkeld dat mensen

er onder gebukt gingen en zichzelf als slecht en zondig gingen voelen. Dit was natuurlijk in strijd met de boodschap van het evangelie die een bevrijdende boodschap wil zijn. Daarom werd het spreken over zonde en schuld m.i. terecht gerelativeerd. Dikwijls werd het echter ook helemaal weggelaten, omdat men niet wist hoe er zo over te spreken dat het bevrijdend en niet bedrukkend zou werken.

Donald Trump en zijn vele aanhangers laten zien dat het niet goed is om zonder zelfreflectie en zelfkritiek door het leven te gaan. Maar hoe kun je zelfkritisch zijn zonder te vervallen in een zwaar zondenbesef en een negatief zelfbeeld?

Het beeld van de graankorrel dat Jezus Zelf gebruikt kan hierbij helpen. "Indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft kan hij geen vrucht voortbrengen" zei Jezus. Dit beeld moet niet letterlijk genomen worden. De graankorrel moet niet helemaal sterven. Dan zou de kiem die een nieuwe halm voortbrengt ook sterven en nooit opbloeien. Het sterven van de graankorrel verwijst naar het openbreken van het kaf, de harde schil rond de graankorrel. Deze schil moet openbreken om de kiem de ruimte te geven te ontkiemen.

Deze kiem, dat is ons wezen. Dat zijn wij zoals God ons geschapen heeft als mensen naar Zijn beeld en gelijkenis. Wij worden geboren als mensen naar zijn beeld en mensen naar Zijn gelijkenis worden we wanneer de harde schil rond onze kiem openbreekt.

Die harde schil dat is ons ego. Dat is de overlever in ons die zonder dat we erover hoeven na te denken terugwijkt voor een afgrond of vuur of

een auto die op ons afkomt. Ons ego zorgt ervoor dat we eten wanneer we honger hebben en drinken wanneer we dorst hebben en ons een plek in de samenleving laat veroveren. Dat ego is niet slecht of zondig maar goed, want het helpt ons overleven. Wanneer we eenmaal overleefd hebben, heeft ego zijn werk gedaan (maar blijft natuurlijk altijd nodig zolang we leven) en kan gerelativeerd worden: openbreken naar God en de medemens en de natuur.

Dat proces van openbreken geschiedt door zelfreflectie en zelfkritiek, maar deze raken slechts de harde schil, nooit de kiem: ons wezen.

In wezen zijn we goed. "En God zag de mens die Hij geschapen had en zie hij/zij was zeer goed." Door onze harde schil ziet God altijd ons

wezen. Wanneer we bidden om vergeving, vragen we God om ons te helpen onszelf weer te beleven vanuit ons wezen, onze kerk, de kiem.

Kerkdiensten

Op zondag 20 november vieren we de laatste zondag van het kerkelijk jaar. We herinneren ons dan degenen die ons in het afgelopen jaar ontvallen zijn. Vorige jaren hadden we in beide kerken dienst. Dit jaar vieren we een gezamenlijke dienst in Uden omdat Hanneke van Beusekom wegens gezondheidsredenen niet kan voorgaan in Veghel en het gepast is, dat op deze zondag een voorganger uit de eigen gemeente voorgaat. De overledenen die we herdenken zijn:

Uit Uden:

Janna Antje Ritmeester – de Zeeuw	89 jaar
Johannes Damstra	78 jaar
Wilhelmina Antonia van Beek - Peters	85 jaar
Adriana Huiberdina van Keulen – Geuze	98 jaar
Pieter Reijnierse	83 jaar
Marianne Gerharda Arts	49 jaar
Leendert Dirk Looij	74 jaar
Jan Visser	76 jaar
Hendrika Adriana Waan	73 jaar
Cornelia Jacoba Sinke – Knulst	82 jaar
Geertruida Adriana van Vugt	76 jaar

Uit Veghel:

Koenraad Broere	85 jaar
Wilhelmina Antonia van Beek –Peters	85 jaar
Gerda Irene Hélèn Beljaars	90 jaar
Johanna Elisabeth Seijn –Scholten	95 jaar
Willem den Das	88 jaar
Cees Beijen	90 jaar
Leendert Vrijenhoek	85 jaar
Jenneke Kant	93 jaar

Aan hen denken we met de woorden van gezang 735 :

Gij, die de mens geschapen hebt
en ieder kent bij naam.
Gij die als mens verschenen zijt
en ons bent voorgedaan.
Gij hebt voor wie getreden zijn
in 't voetspoor van Uw Zoon
eens en voorgoed een plaats bereid:
zij zingen voor Uw troon.

De dienst zal worden opgeluisterd door zang van Ellen de Gier. Ze zal worden begeleid door organist Jan de Laat.

Advent

Op zondag 27 november begint het nieuwe kerkelijk jaar met zondag eerste advent. Lies Oosten zal dan voorgaan in de gemeenschappelijke dienst in Veghel.

Op 4 december, zondag tweede advent zal in Uden worden gedoopt: Milan Enayatzadeh, zoon van Marya en Navid, broertje van Rosa.

“God is verhuisd.”

De parochiekerk van de Abdij van Berne en de predikanten van de Protestantse Gemeenten die grenzen aan de Abdij nodigen u van harte uit voor een oecumenische ontmoeting over het thema: “God is verhuisd”. Dit is de titel van een boek dat onlangs verscheen van de hand van Petra Stassen en Ad van der Helm. Tanja van Hummel vraagt in een interview aan Petra Stassen:

“God is niet dood. God is verhuisd. Dat is een heel ander geluid dan veel mensen in de samenleving verkondigen. Waarom stellen jullie dat God niet dood is, maar verhuisd?

Petra Stassen: “Overtuigde atheïsten roepen dat God dood is. Ze wijzen daarbij op de leegloop van kerkgebouwen. Ze zeggen dat God niet meer kan bestaan, omdat het godsbeeld van een god die alles in

de wereld bepaalt, onhoudbaar is geworden door de ontwikkeling van de natuurwetenschappen. Hun belangrijkste argument is dat je als je rationeel denkt, er geen ruimte meer is voor God, omdat over God niet rationeel gedacht kan worden. Dit is op zich waar. Maar wij kijken er toch helemaal anders tegen aan... liefde, genade, vergeving, het zijn begrippen die we nauwelijks of niet met ons verstand kunnen bevatten.

Onze rede is hiervoor te beperkt. Daardoor blijven ze een mysterie. Maar ieder weldenkend, rationeel mens zal erkennen dat liefde en vergeving niet verdwijnen, ook niet als je puur rationeel denkt. Begrippen als liefde, hoop, geloof en vergeving gooit ook de moderne mens niet overboord. Daarom gooien wij God niet over boord. Hij is in onze ogen onze bron. Blijf Hem niet zoeken in lege kerken, maar help de kerk Hem te zoeken in de wereld. Hervind het eigen geloof. Straal dat uit en ga de wereld in.

Abdij van Berne, 24 november om 19.30 uur Mocht u willen komen maar is vervoer een probleem, laat het me weten!

Vriendelijke groet,

Ds. Dick van der Vaart

Steunpunt Rouw

Vroeg of laat krijgen wij allemaal te maken met verdriet en rouw. Daarbij wordt veelal gedacht aan oudere mensen; maar zeker zo nodig en belangrijk is aandacht voor jongeren, jongvolwassenen, jonge ouders, die een ingrijpend verlies mee-(moeten) maken. Het Steunpunt Rouw, een initiatief van de gezamenlijke kerken in Veghel, wil in een speciaal daaraan gewijde bijeenkomst, aandacht besteden.

Zo'n avond is vastgelegd op 9 november 2016 a.s. in de H. Hartkerk, Vondelstraat 9, Veghel; aanvang 20.00 uur.

Als spreker is daarvoor uitgenodigd mevr. Riet Fiddelaers-Jaspers. Mevr. Fiddelaers is een deskundige op het gebied van verlies en rouw en als zodanig verbonden aan het "Expertisecentrum Omgaan met Verlies" (zie haar of hun website).

Het thema , waar zij die avond over spreekt, is "Jong zijn, leven en verlies; de dingen die niet overgaan"

Hoewel speciaal bedoeld voor jongeren, jongvolwassenen en jonge ouders is uiteraard iedereen van harte welkom.

Wim Kragtwijk en Hanneke van Beusekom.

Uit de kerkenraad

Vluchtelingen

In zowel Uden als in Veghel zouden vluchtelingen komen. Op dit moment lijkt het er niet op dat dit zal doorgaan. Of vanuit onze gemeente hulp geboden kan of moet worden, is dus een kwestie van afwachten.

Nieuwe ambtsdragers

Dit jaar loopt de ambtstermijn van maar liefst 10 (!) ambtsdragers af. Gelukkig hebben 4 ervan toegezegd nog 1 of 4 jaar aan te willen blijven. Bovendien blijven 2 ambtsdragers aan tot er een opvolger is gevonden.

Maar van 4 ambtsdragers zullen we eind van dit jaar afscheid nemen. En als we nu nieuwe mensen gevonden zouden hebben Helaas niet.

Daarom is na de dienst op de startzondag een dringende oproep gedaan op u allen om na te denken over het vervullen van een ambt binnen onze gemeente.

Het is tenslotte de verantwoordelijkheid van ons allemaal!

Beleidscommissie

In een bespreking van het beleidsplan, met als belangrijkste punt de gastvrijheid van onze gemeente, hebben we moeten constateren dat het plan (achteraf gezien) te complex was. Dat wil niet zeggen dat er niets mee gebeurd is: de ontmoetingsdiensten zijn een voorbeeld. En in gesprekken over dit plan is enthousiasme en betrokkenheid bij de kerk gebleken. Geen reden dus om in negativiteit vervallen, maar om door te gaan met nieuwe ideeën.

Een aantal mensen gaat de kerkgroepen, die ook met de betekenis van dit plan bezig zijn, ondersteunen. We moeten leren om niet "groot" te denken maar juist in "kleine stappen".

Toekomst

Hoe ziet onze gemeente er over pakweg 10 jaar uit? En moeten/kunnen we daar nu al rekening mee houden, bv. bij het beheer van de financiën? Namens de kerkenraad gaan een aantal mensen zich daar op bezinnen.

Veiligheid

Waar een grote groep mensen bij elkaar komt, zoals in de erediensten, moet je aan de veiligheid denken. Ook dit onderwerp vraagt dus de aandacht van de kerkenraad. Van de opstelling van de stoelen en banken tot eventueel noodzakelijke hulpverlening aan personen.

Namens de kerkenraad,

Bert Brussaard

Reageren? E-mailen naar kerkenraad@sowkerk-uv.nl of schrijven naar Schepenhoek 157, 5403 GA Uden

Op 13 september jl hadden we de succesvolle doorstart van onze Seniorengroep. Ongeveer 35 personen bezochten de middag die in het teken stond van het 'Duits Lijntje'.

Ook nu hebben we een interessante bijeenkomst in het verschiet en wel op

dinsdagmiddag, 22 november a.s. in de Schakel. Tussen 14.00 uur en plm. 16.00 uur zal Hans van Bommel, diaken in Veghel, een presentatie geven over zijn leven en roeping als Francisciaan.

Hans van Bommel voelt zich een 'man van God', door God gezonden. In zijn habijt wordt dit voor de buitenwereld zichtbaar. Hij is een vertegenwoordiger van de dienende kerk en woont in de gemeenschap te Megen en werkt als diaken in de Parochie H. Franciscus in Veghel.

Zijn presentatie zal onder meer bestaan uit:

- Zijn keus voor de Franciscanen, zijn geschiedenis als zodanig, het leven in Megen.
- Franciscus als stichter van de Franciscaner orde, zijn bekering en zijn leven daarvoor en daarna plus de daarbij behorende legenden/geschiedenissen; zijn verblijf in Assisi en omgeving, de kerk aldaar met het graf.
- Het ontstaan van dochterorden (Cappucijnen) en de Clarissen
- Het optreden van de huidige paus, o.a. zijn naamkeuze; het jaar van barmhartigheid; paus Franciscus als inspirator, niet alleen van Christenen.

Wij hopen u te mogen begroeten. Vooraf en in de pauze schenken we koffie en thee. Voor de kosten vragen we een kleine bijdrage van € 2,50 per persoon.

Pelgrimage van de organist

Het lijkt zo vanzelfsprekend; tijdens de zondagse kerkdienst een organist op de orgelbank en voilà: spelen en zingen maar ...

Maar eh, wat doet zo'n organist eigenlijk?

Als organist krijg je de liederen door en je speelt wat is opgegeven.

Je kiest de registratie (orgelstemmen) die bij de liederen passen en bedient klavieren en voetpedalen. De gemeente wordt uitgenodigd met een voorspelletje en vervolgens klinkt de samenzang.

Vanzelfsprekend? Neen, en al helemaal geen routinewerk.

Van de voorbereiding die een organist moet doen, merken de gemeenteleden weinig of niets. Dat de organist een bijzondere verantwoordelijkheid heeft, zal door velen beoordeeld worden als *"it 's all in the game"*.

"De schoonheid van de muziek moet de lof van God dienen" zegt bijv. Anselm Grün daarover. Hij heeft gelijk.

De organist is niet alleen toetsenist, hij is ook sfeerbewaker binnen de liturgie. De organist moet eerbiedig zijn en als begeleider het tempo van de gemeente volgen.

Orgelspelen en gemeentezang behoort daarnaast ook een plezierig samenspel te zijn.

Ik hoop dat we dat allemaal zo beleven en dat dit zo blijven kan.

Maar: orgelspel is ook mensenwerk en: de interpretatie bestaat niet.

In het nieuwe liedboek ontbreken bovendien vaak de metronoomstanden of andere maatindicaties. Tja, dan moet je het als organist zelf bepalen en maar afgaan op hoe de gemeente reageert. Want de PKN vraagt hoog opgeleide kerkmusici, maar wij zijn blij met de hier beschikbare organisten. Toch?

Tijdens een bijeenkomst van de kerkgroep eredienst heb ik ooit de vraag gesteld: wie is verantwoordelijk voor de gemeentezang?

Unaniem antwoord was toen: de organist natuurlijk. En daar zit wel wat in.

Al blijft organist zijn een zoektocht.

Dick Boerefijn

Protestants Christelijke Ouderen Bond.

Graag willen wij ons voorstellen:

De PCOB is een landelijke organisatie met Protestants Christelijke inslag die de belangen behartigt van haar leden, en wel in de breedste zin des woords. Vanaf de leeftijd van 50 jaar bent u van harte welkom, ook als u geen lid bent van een Kerk.

De PCOB **afdeling Uden** is een gezellige vereniging die nu nog bijeenkomt in het Muzerijk, maar volgend jaar in het kerkelijk centrum in Uden. Daarnaast vervult zij steeds meer een regionale functie, zodat ook senioren van bijv. Veghel, Volkel en Odiliapeel e.a. gemeenten lid kunnen worden.

Naast de genoemde belangenbehartiging, zoals vragen over zorg, wonen, belasting, worden ook lezingen, spelmiddagen etc. georganiseerd.

Ook zijn er contacten met gemeente en andere overheidsinstanties zoals Ons Welzijn.

Samengevat betekent het dat het speerpunt van de PCOB is:

OMZIEN NAAR ELKAAR.

Voor meer uitgebreide informatie kijkt u eens op de site. www.pcob.nl
Hierdoor krijgt u meer inzicht wat de PCOB voor u zou kunnen betekenen. Ook van onze afdeling Uden.

Kom eens binnen op een woensdagmiddag. U bent van harte welkom of neem contact op met onze secretaris:

Harry de Wind

tel.: 0413 261066

Email:harry.dewind@outlook.com

SAMEN AAN TAFEL

Is op zoek naar enkele enthousiaste koks!

Na de zomervakantie zijn we in augustus weer gestart met de 'Samen aan Tafel' maaltijden. We wilden feestelijk beginnen en daarom hadden we bedacht dat het leuk zou zijn om te barbecueën. Dat bleek erg goed uit te pakken, want het weer die vrijdag de 26^e

augustus was prachtig en het was dan ook genieten geblazen.

Ook in september wilden we de zomer- c.q. vakantiesfeer nog een beetje vasthouden. Daarom was er dit keer voor gekozen om Mexicaanse gerechten te maken. Het buffet bestond uit onder meer Chili con Carne, wraps gevuld met gehakt en Echillada's de Pollo, Guacomole en natuurlijk een heerlijke salade. En ook dit keer was er genoeg voor iedereen.

Oktober is het dan toch echt herfst. Maar ook dat biedt weer leuke mogelijkheden voor lekker eten. Wat is er bij guur, winderig en nattig weer nou lekkerder dan een heerlijke langzaam gegaarde stoofschotel? Helemaal niets toch?

Het is ontzettend leuk om te merken dat de 'Samen aan Tafel' maaltijden al in zo'n korte tijd een begrip zijn geworden binnen onze gemeente. De maaltijdbijeenkomsten zijn erg gezellig, worden heel goed bezocht en brengen een intens gevoel van saamhorigheid tot stand. Wat we nog een beetje missen, zijn de gezinnen met kinderen. Ook die horen bij de gemeente en zijn natuurlijk van harte welkom. Kom het gewoon eens proberen zou ik zeggen! En voor het geval u het nog niet wist, ook uw gasten zijn welkom.

Ook voor de maaltijd in november hebben we een echt herfst/winterthema bedacht. Dan zullen er verschillende maaltijdsoepen worden gemaakt. Lekker hé? In december is er geen

'Samen aan Tafelmaaltijd' bijeenkomst; dan hebben we het druk met andere gezellige dingen.

Maar in januari 2017 gaan we weer door. Neemt u de data alvast op in uw (nieuwe) agenda?

Tot de zomervakantie in 2017 gaan we op de volgende vrijdagen weer samen aan tafel:

27 januari , 24 februari, 31 maart, 28 april, 2 juni en 29 juni.

Mocht u nu denken: "Ik kan ook lekker koken en ik wil best meedraaien in het kookteam", aarzel dan niet en laat het ons weten. We willen er heel graag nog enkele koks bij hebben, zodat iedere kok ongeveer 1 x per kwartaal aan de beurt is om voor ca. 8 à 10 mensen te koken. De koks vergaderen maar 2 keer per jaar een uurtje. De eerstvolgende koksvergadering is op maandag 28 november a.s. om 19.30 uur in de Samen op Weg kerk in Uden. U bent van harte uitgenodigd.

Voor vragen of opmerkingen of om u aan te melden als kok, kunt u ons mailen: samenaantafel@sowkerk-uv.nl

Peterine Kooijmans, Marleen Baarslag en Edith Verver

Mijn Kerkpad, de ware kerk des Heren.....

Vanaf 1980 ben ik een paar keer naar Canada geweest. Als 16 jarige ging ik met mijn ouders en zus richting regio Toronto/Hamilton waar een broer en twee zussen van mijn opa na de oorlog terecht waren gekomen.

Mijn opa heb ik niet goed gekend. Als 16 jarige kreeg hij de verantwoording van zijn gezin toen zijn vader overleed. Hij heeft een hard bestaan gehad en in combinatie met zijn geloof was hij ook een stevige, harde opvoeder. Als opa gelukkig niet, ik zat altijd op zijn knie, hij maakte veel grapjes met zijn kleinkinderen en als hij terugkwam van de veiling met een vracht vol groente, werd hij niet boos als ik en mijn neefjes de zijn erf hadden verbouwd tot een grote kampeerplek, opgebouwd met zijn veiling kisten. Zijn motto: van mijn kleinkinderen geniet ik, voor mijn kinderen heb ik daar nooit tijd voor gehad.

Mijn opa was een gereformeerde Rijnsburger, zijn broer Piet was in die roerige maanden in '45 vrijgemaakt gereformeerd geworden. Ik zag ome Piet voor het eerst in Smitsville, Canada. Hij stond daar in zijn tuin, handen in zijn zak, de zon in zijn rug. Ik schrok heel erg, hij was een kopie van mijn opa.

Maar, hij was vrijgemaakt. 's Avonds na het eten vaak discussies met mijn vader, en wat ik er van herinner, het draaide vooral om dat we elkaar weer zien in de hemel, mits we de goede kerkleer hadden beleden.

Mijn vader zag de bui al hangen, had best ook wel een klik met ome Piet, en maakte de afspraak om de kerk maar in het midden te laten.

Kerken daar was trouwens machtig mooi, zelfs in de vakantie. De Nederlandse emigranten hadden zelf hun kerk opgebouwd, met eigen geld, vanuit hun eigen leer. Ook de school was daaraan verbonden.

Voor mij leek dat ideaal, zowel op school als in de kerk dezelfde vriendjes, iets wat bij mij in Rotterdam al lang niet meer voor kwam.

Het eerste afscheid was moeilijk: Ome Piet was oud, wist niet of hij ons nog terug zou zien. En de oude groet, "zie ik je hier niet dan hierboven wel", kon hij niet uitspreken. Daar geloofde hij niet in, hij worstelde daar wel mee.

Acht jaar later ben ik voor het laatst met mijn vader bij hem geweest. Ome Piet had kanker gehad, en een beroerte, waarbij hij zijn Engelse taal kwijtraakte. Hij kon niet meer in het Engels praten met zijn vele kleinkinderen. Ook nu was er weer een afscheid. Mijn vader, 5 bypassen verder, keek hem aan. "Nou ome Piet, dit is het dan, ik zeg het toch weer: zien we elkaar hier niet dan is het hier boven wel."

Ome Piet keek mijn vader aan, maakte zijn mondhoek schoon met zijn zakdoek, een tik sinds zijn beroerte, en hij zei: "Nou Ton, als ik je hier niet zie, dan zien we elkaar boven." Een traan liep over zijn wang.

Bram van der Vijver

SOW-kamp 2016

Sterre vertelt:

Vrijdag 9-9

We aten pannenkoeken en bami.
Daarna, toen het donker was, hadden we een lampionnen optocht in het bos.
Toen we weer terug waren was er een kampvuur en je kon marshmallows roosteren!!!

Zaterdag 10-9

's Morgens vroeg opstaan en ontbijten. Na het ontbijt gingen we boerengolfen in het bos en op het veld.
Na de lunch gingen we allerlei spelletjes doen.
Tijdens de barbecue kwamen er veel meer mensen. Er was heel veel lekkers.
Na de barbecue was er een kampvuur en gingen we gezellig liedjes zingen.
Opeens kwam er een spannende speurtocht naar het SPAGHETTI MONSTER!!!!

Zondag 11-9

We begonnen de dag met een luxe ontbijt. Met croissantjes, een eitje en sapjes!!!
Daarna hebben we samen een dienst gehouden. Met als thema Maria en Martha.
Na dit 'Maria moment' leken we wel Martha's: we hebben alles schoongemaakt.

Kortom een gezellig kamp!!!

Hallo allemaal,

Het is al weer herfst. Bij de herfst denken we aan mooie kleuren in het bos, vallende blaadjes van de bomen, maar ook aan (regen)buien. In deze bijdrage gaat het ook over buien, maar dan over buien van ons zelf.

Kindernevendienst:

Hoi allemaal,

Over een paar weken begint de adventtijd; de periode voor kerst! In de kindernevendienst hebben we weer leuke activiteiten voor jullie in petto. Die sluiten we af met een mooie bijdrage aan de kerstviering. Kom allemaal, dan wordt het vast gezellig!
Er is geen kindernevendienst in de kerstvakantie op 1 en 8 januari.

Groetjes,
Linda

Tienerkerk:

We hebben er een nieuwe begeleidster bij voor de Tienerkerk. Corine Crone komt de begeleiding versterken. Fijn Corine, welkom bij de club.
Noteer de volgende datums maar vast in je agenda: 23 oktober, 20 november, 4 december en 18 december.

*Ik droomde van een brood waarvan men kon blijven breken,
van een arm die altijd maar langer en langer kon worden,
om meer en meer mensen te omarmen die bedroefd waren.
Ik droomde van een sleutel die alle boeien kon openen,
van een vrede die eindelijk zou komen.
Ik droomde dat ik tot God zei: "Doe het nu toch eens!"
Maar Hij antwoordde: "Weet je het dan nog niet?"
Ik geef brood, maar jij moet het delen.
Ik geef je armen maar jij moet omarmen.
Ik geef de sleutel maar jij moet openen.
Ik ben de vrede maar jij moet hem brengen.
Met Mij wordt alles anders
maar, daarvoor het Ik jullie nodig.*

Heb jij wel eens een slechte bui?

Ik wel!

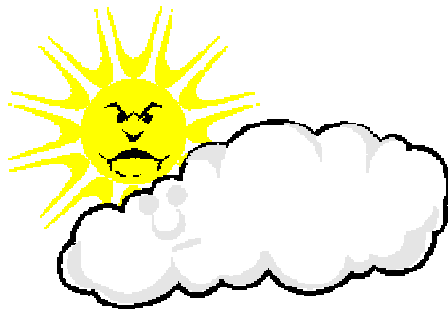
We hebben allemaal wel eens een mopperbui. Dan zijn we bijvoorbeeld:

- ergens ontevreden over**
- jaloers**
- ongeduldig**
- verdrietig**

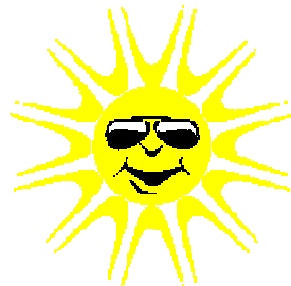

Maar de andere kant kan ook, als je juist blij bent, bijvoorbeeld als je:

- een goed cijfer haalt**
- bijna jarig bent**
- vakantie hebt**

Als je een slechte bui hebt merk je dat ook aan de mensen om je heen, je vader of moeder kunnen dan wel eens zeggen; Tjee wat kijk je boos, of, blijf jij maar even uit mijn buurt. Het is vervelend om een slechte bui te hebben, de ander kan daar verdrietig of boos door worden. Daarom willen ouders vaak dat kinderen

hun slechte buien afleren.

Bij een goede bui is dat juist heel fijn voor andere mensen en eigenlijk ook voor jezelf.

Het is natuurlijk niet zo dat we nooit een slechte bui mogen hebben: als we bijvoorbeeld zien dat je zusje of broertje wordt gepest!

Een klein buitje kan dan heel verfrissend zijn, als het daarna maar weer snel opklaart!

Hier volgt een klein gebedje die je kunt bidden als het moeilijk is om een slechte bui om te zetten in een goede bui:

**Lieve God,
dank U wel dat u nooit een slechte bui hebt.
Wilt U ons helpen om anderen te vergeven als we boos zijn,
om dankbaar te worden als we ontevreden zijn,
en om vrolijk te worden als we verdrietig zijn,
Amen.**

Namens de kerkgroep Jeugd.

Ria de Ruiter